

Punkt 1-3

- Länsstyrelsen nämner flera gånger i sina texter att det är villkorat i Norrtälje Kattcenters § 16 tillstånd att inga katter får hållas i anläggningen mer än tre månader, men det är inget som finns angivet någonstans i tillståndet.

I det senaste tillståndet, 282-1739-2011, har Länsstyrelsen angett att *”som ansvariga för verksamheten ska ni försäkra er om att en katt inte hålls i en box i mer än 3 månader. I annat fall måste ni tillse att katten hålls i ett utrymme som är minst 6 kvm.”*

Katterna lever i fina och rena lokaler som Länsstyrelsen har godkänt. Det står i lagen att utrymmet för permanent hållning ska vara minst 6 kvm (SJVFS 2008:5 3 kap. 11 §). Det står inte att man inte får lösa utrymmeskraven genom att slå ihop flera boxar eller att man inte får använda biutrymmen.

Norrtälje Kattcenter menar att om de ger katterna det utrymmen som föreskrivs för permanent hållning, så har de tagit det ansvar som Länsstyrelsen kräver och de följer då även föreskrifterna. Ett föreläggande är därför felaktigt.

Länsstyrelsen är riktigt trångsynt när det gäller denna fråga just när det kommer till Norrtälje Kattcenter! De har inte fått någon motivering av Länsstyrelsen varför denna lösning inte skulle kunna användas. Speciellt när det godkänts på andra katthem i Stockholms län av samma Länsstyrelse!

- Länsstyrelsen menar vidare att ett stort antal katter hålls i bur eftersom boxarna inte är byggda för permenenthållning. Ingen hänsyn tas till att två boxar (3 och 4) slagits ihop genom att man öppnat upp en öppning i gallret mellan boxarna och att man på så sätt fått upp ytan till 9 kvm eller att Norrtälje Kattcenter håller flera boxar öppna dygnet runt, så att de berörda katterna har tillgång till de utrymmen de ska ha tillgång till enligt lagen.

- Länsstyrelsens handläggare hävdar med bestämdhet att 4,64 kvm + 4,49 kvm (box 3 och 4) blir 5,22 kvm. När Norrtälje Kattcenter påpekar att det inte kan stämma får de som svar att ”*det måttet anses fastställt*”, vilket i sin tur leder till att Länsstyrelsen förelägger för burhållning. Då de katter som hölls i denna gemensamma box enligt Länsstyrelsen har hälften av den yta som de borde. Fram till dagens datum har denna kritik inte fått någon respons av Länsstyrelsen.
- Länsstyrelsen driver frågan, att Norrtälje Kattcenter överskridit sitt § 16 tillstånd mycket hårt, trots att Länsstyrelsen inte har kunnat visa hur många katter som fanns i anläggningen vid tidpunkten för inspektionen den 19 september 2012.

Länsstyrelsen har i efterhand gissat och uppskattat sig fram till tre (3) olika förslag på hur många katter som fanns i lokalen och trots att man inte med säkerhet vet hur många katter som befann sig i lokalen har man inte åkt ut till anläggningen igen för att säkerställa sin information innan man väljer att förelägga Norrtälje Kattcenter med att överskrida sitt § 16 tillstånd.

Att tillägga är att Norrtälje Kattcenter med säkerhet kan visa hur många katter som fanns i lokalen vid tillfället för kontrollen och starkt motsatt sig de siffror som Länsstyrelsen presenterat.

- Länsstyrelsen hävdar bestämt att de vid kontrollen 2012-09-19 räknade antalet katter: ”*Vid kontrollen räknade Länsstyrelsen antalet katter i box 1-9 och box 11-14*”.

De personer som var på plats, Cecilia Arnström, Jan Arnström och Lotta Caris, kan intyga att Länsstyrelsen inspektörer *aldrig* var inne i en enda box eller vidrörde vid någon katt. Hur inspektörerna har kunnat genomföra en okulär uppräknings av samtliga, vid kontrolltillfället fysiskt närvarande, katter är för Norrtälje Kattcenter en gåta.

- Vidare har Länsstyrelsen räknat kattungar under 12 veckors ålder som enskilda vuxna individer, trots att en kull kattungar räknas som en individ enligt SJVFS 2008:5 3 kap. 12 §.

Ex. En hona med en kull på 6 kattungar räknas enligt föreskrifterna som 2 individer. Länsstyrelsen har här räknat kattfamiljen som 7 enskilda individer och det resulterar i ett felaktigt beslut om burhållning och även ett felaktigt beslut om överskridande av § 16-tillståndet.

- Länsstyrelsen har även räknat med de katter som befann sig i jourhem vid tidpunkten och som alltså *inte* befann sig i lokalen på Grovstavägen 4, som § 16 tillståndet gäller för och där kontrollen utfördes.

Katter som befinner sig i jourhem ska enligt Jordbruksverket *inte* räknas med i tillståndet, utan det är jourhemmet i sig som behöver ha tillstånd för hållande från och med den tionde vuxna katten.

Länsstyrelsen väljer medvetet att räkna med katter som inte fysiskt befann sig i lokalen på Grovstavägen 4 och på så sätt får de fram att Norrtälje Kattcenter överskred sitt § 16 tillstånd.

Ska då även de katter som står på väntelistan för att få komma till katthemmet räknas med? De matas och har tillsyn av enskilda personer i väntan på plats till katthemmet. Genom Länsstyrelsens förfaringsätt skulle per definition även dessa katter kunna räknas som att de befann sig i ett jourhem och då är helt plötsligt Norrtälje Kattcenter ansvariga för många fler katter runt om i länet än de 42 som huserar i lokalen på Grovstavägen 4. Norrtälje Kattcenter skulle med andra ord konstant bryta mot § 16 tillståndet bara genom att ta emot samtal om nödställda katter och skriva upp dem på en väntelista.

Jordbruksverket säger tydligt att: *"Om det finns jourhem i anslutning till omplaceringshemmet behöver dessa ha tillstånd för hållande från den tionde vuxna katten."*

Med anledning av att Länsstyrelsen insisterat på att katter som inte fysiskt befann sig i anläggningen vid kontrolltillfället ska räknas med, oavsett vad Jordbruksverket säger, skickades den 13 juni 2013 en förfrågan ut till verksamheter med katt i Sverige med frågan om de har jourhem omtalat i sitt tillstånd. Detta är sammanställningen av 82 tillfrågade verksamheter, som arbetar med katt, där det var 42 verksamheter som svarade på frågan:

- 8 stycken hade *inget* nämnt i sitt tillstånd angående jourhem och arbetade generellt inte med jourhem mer än att personal tog hem katter vid behov.
- 21 stycken hade *inget* nämnt i sitt tillstånd angående jourhem och arbetade kontinuerligt med jourhem.
- 4 stycken hade jourhem nämnt i sitt tillstånd och arbetade kontinuerligt med jourhem.
- 9 stycken hade ett specificerat tillstånd för just jourhem då de inte hade ett katthem med lokal att tillgå.

Av 33 verksamheter som arbetar med katt och använder sig av jourhem var det endast 4 som hade jourhem omnämnt i sitt tillstånd och då stod det att *"katthemmet ska kontinuerligt försäkra sig om att jourhemmen har en god katthållning"*.

- Sommaren 2012 var en mycket hektisk period med ett ovanligt högt tryck på alla kattverksamheter i hela Stockholms län och det var på grund av ett undantag från rutinerna som gjorde att verksamhetschefen på Norrtälje Kattcenter valde att ta emot åtta moderslösa kattungar på runt 10 veckors ålder, som var i akut behov av omvårdnad. De skulle ha dött en plågsam död om de inte fått komma till katthemmet och träffa veterinär, tills det att de kunde placeras ut i jourhem.

Djurskyddslagen 1988:534 § 2 säger att *"djur skall behandlas väl och skyddas mot onödigt lidande"*. Vem kan med gott samvete stå och se på

när oskyldiga djur lider på riktigt och inte göra något? Hur kan Norrtälje Kattcenter dömas så hårt av Länsstyrelsen för att de försöker hjälpa svårt utsatta djur med knappa medel? Det är uppenbart att Länsstyrelsen och Norrtälje Kattcenter har olika definitioner av när ett djur lider.

Norrtälje Kattcenter visste också att tre vuxna katter var planerade att flytta från katthemmet inom loppet av 1-3 dygn och då skulle den tillfälliga överbeläggningen ha löst sig av sig självt om jourhem inte hittats till kattungarna efter det att de varit hos veterinären.

Norrtälje Kattcenter har alltid följt det som står i sitt tillstånd och i föreskrifterna. Att hela verksamheten ska riskera att få stänga på grund av att Länsstyrelsen är obeveklig i sitt sätt att tolka fakta, att Länsstyrelsen inte kan se till helheten när Norrtälje Kattcenter gjorde ett val att under några dagar *tillfällig* ta emot sjuka kattungar är orimligt hårt.

- Den *tillfälliga* ”överbeläggningen” i box 5, 6, 7 och 9 vid Länsstyrelsens besök 2012-09-19 berodde inte på att Norrtälje Kattcenter överskred sitt tillstånd, utan, som tidigare har förklarats i överklagan till Förvaltningsrätten, genom att box 8 var under renovering och därför var den boxen tillfälligt tömd. De fyra katterna från box 8 hade *tillfälligt* placerades ut till box 5, 6, 7 och 9.

Det kanske inte var den optimala lösningen, men hade det inte räckt med att Länsstyrelsen sagt det? Länsstyrelsen menar, trots att lösningen var *tillfällig*, att Norrtälje Kattcenter förvarar katter i bur.

Lösningen var tillfällig och till för att förbättra lokalen. Det står tydligt i djurskyddslagen 1988:534 § 4 att: ”Djur skall hållas och skötas i en god djurmiljö och på ett sådant sätt att det främjar deras hälsa och ger dem möjlighet att bete sig naturligt.” Katterna i fråga befann sig i mycket god djurmiljö och hade tillgång till alla bekvämligheter och var lugna och trygga, samt att de kunde bete sig naturligt.

Länsstyrelsen menar att trots att lösningen var tillfällig är det inte skäl nog att bedöma det som ett undantag, utan väljer att förelägga.

- Länsstyrelsen hävdar vidare med säkerhet att det även var överbeläggning i box 3 och box 4, men vad som kan fås fram, när utrymme och katter räknas, är att *alla* katterna hade tillgång till de föreskrivna ytorna. Box 3 och 4 hade sedan lång tid tillbaka slagits samman genom att ett hål i nätet klippts upp. Katterna fick på så sätt tillgång till båda boxarna, som tillsammans blir 9,14 kvm.

Norrtälje Kattcenter har påtalat att Länsstyrelsen har gjort räknefel, men Länsstyrelsen hävdar med bestämdhet att 4,64 kvm + 4,49 kvm (box 3 och 4) blir 5,22 kvm. När Norrtälje Kattcenter påpekat att det inte kan stämma får de som svar att ”*det måttet anses fastställt*”. Det borde vara klargjort att box 3 och 4 tillsammans blir något större än 9 kvm. Därför är beslutet om överbeläggning och burhållning felaktig, men Länsstyrelsen vägrar att se presenterade fakta och rätta till misstaget.

- Länsstyrelsen hävdar vidare att Norrtälje Kattcenter använder sig av olika ritningar, men så är *inte* fallet. Länsstyrelsen säger att deras numrering och storlek av boxarna utgår från den ritning som Norrtälje Kattcenter skickat in till Länsstyrelsen tillsammans med tillståndsansökan och att det är detta underlag som använts vid prövningen.

Den ritningen som Länsstyrelsen använder sig av var helt blank när det skickades till Länsstyrelsen eftersom Länsstyrelsen inte gjort några mätningar av boxarna vid det tillfället. En tjänsteman på Länsstyrelsen har på egen hand, på originalet, numrerat de olika boxarna med en penna efter det att den skickats till Länsstyrelsen. Numreringen stämmer *inte* överrens med verksamhetens namnsättning av boxarna och detta skapar stor förvirring om vilka boxar man pratar om och vilka katter som fanns var vid tillfället för kontrollen. Observera att måtten på boxarna är trots detta densamma.

- Länsstyrelsen menar att bristerna pågått under längre tid eftersom flera katter förvarats på katthemmet i över tre månader. Hur många dessa katter skulle vara vet inte Länsstyrelsen med säkerhet.

Norrtälje Kattcenter har förklarat att de använt sig av biytor och hållit boxarna öppna för att ge de berörda katterna tillgång till 2 kvm per individ och en total yta på långt större än 6 kvm, samt att två boxar slagits samman.

Vissa katter som skrivits in på katthemmet och blivit adopterade eller placerats i jourhem har kommit tillbaka efter att de spenderat flera månader eller år i ett nytt hem. Norrtälje Kattcenter upprättar ingen ny journal när en katt kommer tillbaka, utan fortsätter på den befintliga journalen och då finns även samma ursprungliga inskrivningsdatum kvar, men det betyder inte att katten spenderat tiden från den ursprungliga inskrivningen fram till Länsstyrelsens inspektion i Norrtälje Kattcenters lokaler. När en katt återvänder tillkatthemmet borde rimligen klockan nollställas och katten lagligt inhysas under tre nya månader i en box med minimikraven. Länsstyrelsen har *inte* tagit reda på de fakta som de hade behövt innan de tog beslut om föreläggande.

- Länsstyrelsen hävdar först att 29 katter förvarats på utrymmen som inte uppfyllde lagens krav på minimimått. I samma stycke ändrar sig Länsstyrelsen sedan och säger att det är 22 katter som inte haft minimimåtten. Det visar tydligt att Länsstyrelsen inte utrett tillräckligt innan de tagit beslut.

Många bevis och intyg finns som talar för att Länsstyrelsens beslut är grundade på felaktiga uppgifter och räknefel, och att Länsstyrelsen även gjort en bristfällig utredning, haft en bristande lyhördhet och en obefintlig kommunikation med Norrtälje Kattcenter. Det finns för många motsägelsefulla och felaktiga uppgifter för ett föreläggande, som Länsstyrelsen har dragit vidare till att ett beslut nu

håller på att fattas om att § 16 tillståndet ska återkallas och där även djurförbud har påtalats.

Länsstyrelsen menar att dessa speciella omständigheter, där katterna tillfälligt var placerade på detta sätt, samt det grova räknefel som gjorts av Länsstyrelsen, inte är skäl nog för att Länsstyrelsen ska kunna göra bedömningen att dessa omständigheter skulle ses som ett undantag, trots att de presenterade fakta tydligt visar att det var just ett undantag och att räknefel har gjorts, samt en bristfällig utredning. Beslutet är onödigt hårt och som i förlängningen kan ge ett mycket abrupt slut för en välfungerande verksamhet.

Länsstyrelsen säger på flera ställen i sina texter att det är visat att Norrtälje Kattcenter brustit i sina skyldigheter och att bristerna pågått under lång tid. Detta trots att Länsstyrelsen *inte* utrett tillräckligt och att Norrtälje Kattcenter kan klargöra alla de belägg som Länsstyrelsen har påstått vara brister.

Punkt 4

Länsstyrelsen förelägger Norrtälje Kattcenter med att inte hålla katter vars mentala status inte medger omplacering.

Jordbruksverket säger klart och tydligt att det enbart är en veterinär som får bedöma ett djurs medicinska och mentala status. En djurskyddskontrollant får *inte* bedöma ett djurs medicinska eller mentala status, men ändå har Länsstyrelsens handläggare helt *utan* veterinärmedicinsk utbildning och *utan* att träffa berörda katter bedömt att flera katter lider så otroligt i Norrtälje kattcenters omvårdnad att beslut ska tas i ett separat ärende om dessa katter ska omhändertas, vilket betyder att de ska avlivas.

Det är mycket anmärkningsvärt att Länsstyrelsen *inte* har tagit kontakt med verkställande veterinär på Norrtälje Kattcenter, som har bedömt katterna och har kontinuerlig kontakt med katterna. Länsstyrelsen har heller *inte* varit i kontakt

med en annan veterinär, för att få en bedömning av katterna som handläggarna själva inte har träffat.

Inspektörerna har här beslutat om ett föreläggande utan att ha träffat katterna, utan pratat med verkställande veterinär *eller* konsulterat en annan veterinär. Länsstyrelsens handläggare går helt emot verkställande veterinärs bedömning och säger att hans bedömning av de katter, som Länsstyrelsens handläggare anser lider, inte är riktigt trots att det är en veterinär som har *träffat* katterna och gjort en bedömning utefter hans yrkeskompetens och där hans bedömning väger tyngre än en handläggares åsikt på Länsstyrelsen.

Länsstyrelsen i Västra Götalands län anser att *”legitimerad veterinär med klinisk erfarenhet av smådjurssjukvård och erfaren personal på djurhem med tillstånd uppfyller kompetenskraven för bedömning av herrelösa katter”*. Varför har inte Länsstyrelsen i Stockholms län samma syn? I Stockholms län har Länsstyrelsens handläggare gett sig själva större kompetens än en utbildad veterinär och går då även helt emot Jordbruksverkets bestämmelser!

Vidare menar Länsstyrelsen att katter som inte är hanterbara efter tre månader på katthemmet eller vars medicinska status avsevärt försvårar omplacering ska avlivas. Med *”inte hanterbar”* menas katter som genom sitt beteende visar obehag och ovilja att interagera med människan. Katterna ska inte få omplaceras, de ska heller inte få placeras ut i jourhem, samt att de inte ska få bo kvar på katthemmet.

Vid kontrollen 2012-09-19 talade inspektörerna för avlivning av dessa katter, men i beslutet förbjuder man endast alla de alternativ som dessa katter har, som leder till att avlivning automatiskt blir det enda alternativet som finns kvar och detta trots att en veterinär överhuvudtaget inte varit med i ekvationen!

Länsstyrelsen sätter Norrtälje Kattcenter i en omöjlig situation. Speciellt när vidare information eller dialog inte fås. Länsstyrelsen tar heller inte till sig den information som Norrtälje Kattcenter inkommit med angående behovet för vissa individer att få mer tid för att utvecklas.

Hela Norrtälje Kattcenters verksamhet bygger på att rehabilitera katter till att få ett nytt hem. Att sätta en tidsbegränsning anser vi vara helt orimligt och det finns heller inget stöd i lagen för detta beslut när katterna har tillgång till de ytor som krävs för permanent hållning.

Att Länsstyrelsens handläggare egenmäktigt kan lägga till ord som hanterbarhet och skygghet i § 23, 1 kap. L102 är ofattbart!

Observera att beslut om omhändertagande av dessa katter ska tas av Länsstyrelsen i ett separat ärende.

Punkt 5

Det är anmärkningsvärt att Länsstyrelsen kan fatta ett så ingripande beslut som ett föreläggande, för att de vill säkerställa att Norrtälje Kattcenter inte sårar på mor och ungar innan ungarna uppnått en ålder på 12 veckor. Detta är inget som någonsin har skett eller kommer att ske på Norrtälje Kattcenter. Länsstyrelsen har inga belägg för att detta sker i verksamheten och det är häpnadsväckande att Länsstyrelsen fattar ett så betungande beslut som att förelägga Norrtälje Kattcenter för detta enbart under antagandet om att de eventuellt kanske kommer att begå ett brott!

Detta agerande från Länsstyrelsen måste ifrågasättas då det resulterar i stor rättsosäkerhet för Norrtälje Kattcenter!

På sidan 2 i *Förvaltningsrätten i Stockholms dom den 15 maj 2013, mål nr 25185–12*, står det att Länsstyrelsen i Stockholm inte motsätter sig att punkten 5 hävs eftersom Länsstyrelsen har brustit i sin kommuniseringsskyldighet. Liknande brister av Länsstyrelsens handläggning kan även anföras på övriga punkter i föreläggande med tanke på den obefintliga dialog som förts med Norrtälje Kattcenter i hela ärendet.

Om Länsstyrelsen inte skrivit i sitt yttrande till Förvaltningsrätten att de inte motsatte sig mot att punkten 5 hävs, hade Förvaltningsrätten fortfarande hävt punkten? Eller hade den stått kvar?

Vidare ska inte punkten 5 hävas på grunden att Länsstyrelsen brustit i sin kommunikation, utan för att beslutet är taget baserat på att Norrtälja Kattcenter kanske kommer att begå ett brott i framtiden och med det beslutet kränker man Norrtälje Kattcenters rättigheter!

Punkt 6

Länsstyrelsen förelägger Norrtälje Kattcenter med att inkomma med journalkopior på samtliga katter på katthemmet, samt i jourhem. Länsstyrelsen radar upp vilka punkter som journalen ska innehålla. Detta trots att Länsstyrelsen på plats vid kontrollen har fått se journalerna och att journalerna redan innehåller dessa uppgifter som Länsstyrelsen kräver, samt att de fick kopiera dem.

Länsstyrelsen förelägger Norrtälje Kattcenter för något som de redan gör, trots att det inte finns något stöd i lagen för det, och det är omotiverat av Länsstyrelsen att förelägga för att få ta del av uppgifterna när de fick ta del av dem på plats.

Enligt SJVFS 2009:85 Kap.7 är det endast djurhälsopersonal som ska föra journal vid konsultationer och vid besök på klinik, samt att en veterinär som behandlar djur, förskriver eller tillhandahåller läkemedel till livsmedelsproducerande djur ska föra journal.

I § 11 samma kapitel kan man läsa att en djurhållare endast har skyldighet att föra journal om det är livsmedelsproducerande djur som behandlas med läkemedel. En djurhållare för katt faller således inte under lagen att ha skyldighet att föra journal.

Länsstyrelsen hänvisar i denna fråga endast till § 27 i djurskyddslagen 1988:534, som ger en kontrollmyndighet rätt, att i den utsträckning det behövs för

kontrollen, på begäran få upplysningar och ta del av handlingar, som skäl till att förelägga för något som Norrtälje Kattcenter redan genomför. Länsstyrelsen ger ingen vidare information till varför de skulle ha fog för att begära att en djurhållare ska uppvisa journaler som denne inte krävs föra enligt lag och vidare kräva ut journaler på katter som vistas i annan djurhållares omsorg, samt att Länsstyrelsen förelägger för att få ta del av material som de redan fått ta del av och kopiera vid kontrollen.

Länsstyrelsen själva svarar i ett mail skickat till Jur.Kand. Anette Cedergren att journalföring inte är ett krav enligt föreskrifterna, så som vi har visat, men ändå förelägger Länsstyrelsen verksamheten för detta.

Svar på ett mail skickat av jur.kand. Anette Cedergren till Länsstyrelsen i Stockholm angående journalföring:

Hej. Det övergripande syftet med Länsstyrelsens djurskyddsarbete är att djurskyddslagen (1988:534) följs. I lagen och dess föreskrifter regleras inte journalföring för katthem / hundhem.

Journalföring kan vara ett sätt för katt- och hundhem att visa att djurskyddslagens bestämmelser uppfylls. Enligt 27 djurskyddslagen § har bland annat kontrollmyndigheten rätt att på begäran få upplysningar och ta del av handlingar i den utsträckning som behövs för kontrollen. Detta innebär att om journalföring sker så har Länsstyrelsen möjlighet att ta del av dokumentationen. Har du frågor eller synpunkter är du välkommen att kontakta mig igen.

Med vänlig hälsning
Monica Hellstaf
Enheten för länsveterinärer
Länsstyrelsen i Stockholms län Box 22067, 104 22 Stockholm
Besök: Hantverkargatan 29 Telefon: 08-785 43 88
www.lansstyrelsen.se/stockholm

Länsstyrelsen förelägger Norrtälje Kattcenter för att de vill veta var de katter som är placerade i jourhem finns. Länsstyrelsen hänvisar i denna fråga också endast till § 27 djurskyddslagen 1988:534, som ger en kontrollmyndighet rätt, att i den utsträckning det behövs för kontrollen, på begäran få upplysningar och ta del av handlingar. Länsstyrelsen menar att denna paragraf ger dem juridiskt stöd att begära ut privata personers uppgifter för att kunna utföra sin kontroll av verksamheten på Grovstavägen 4.

Norrtälje Kattcenter ställer sig mycket frågande till om Länsstyrelsen verkligen har fog för att begära ut privata personers uppgifter med stöd av § 27 djurskyddslagen 1988:534. Dessa uppgifter behöver inte Länsstyrelsen för att fullfölja sin kontroll av djurhållningen på Grovstavägen 4. Därav borde inte Länsstyrelsen ha fog för att kräva ut privata personers uppgifter genom att åberopa juridiskt stöd i § 27 djurskyddslagen 1988:534.

Vidare ställer Norrtälje Kattcenter sig även mycket frågande till om de, enligt personuppgiftslagen, får lämna ut strukturerade personuppgifter till tredje part utan samtycke? Personuppgiftslagen har till syfte att skydda människor mot att deras personliga integritet kränks och behöver verkligen Länsstyrelsen tillgång till personuppgifter om privata hem för att kunna utföra kontrollen av verksamheten på Grovstavägen 4? Detta resonemang från Länsstyrelsens sida är svårbegripligt och innebär vidare en extremt extensiv tolkning av begreppet ”egen verksamhet”.

Det bör betonas att Länsstyrelsens förfrågan att få fram information genom Norrtälje Kattcenter om andra djurhållares verksamhet runt om i Stockholm är en tvivelaktig metod i ett demokratiskt samhälle. Det finns mycket bättre, lagliga och mindre drastiska, åtgärder som kan vidtas för att få information om dessa djurhållare. Ett förslag är att Länsstyrelsens kontrollanter själva åker ut på besök om det finns lagligt grundade behov för detta.

Länsstyrelsens påstående torde kunna tolkas som att det finns ett behov av att Norrtälje Kattcenter skulle ha ”informationsplikt” vad gäller andra djurhållares verksamhet för att kunna utföra kontrollen av Norrtälje Kattcenters verksamhet.

Kontrollrätten torde enbart sträcka sig till att ge tillträde till den kontrollerades egen anläggning och innebär ingen skyldighet för den kontrollerade att ge upplysningar om *andra* djurhållare eller att ge Länsstyrelsen tillgång till någon *annan* djurhållares lokaler.

Det bör vidare betonas att jourhem endast tar emot ett fåtal katter, vanligen en till två stycken som de sedan vanligtvis adopterar, och att de således inte alls omfattas av kraven för tillståndspliktig (och därmed kontrollpliktig) verksamhet.

Länsstyrelsen skulle tydligen gärna vilja kontrollera (objekt hos andra djurhållare) och försöker genom Norrtälje Kattcenter finna en genväg för att komma åt dessa verksamheter. Detta trots att man enligt förvaltningsrättsliga principer skall vara ytterst försiktigt med att tolka regler extensivt och ”kreativt” när tillämpningen leder fram till ett, för den enskilde, betungande beslut. Norrtälje Kattcenter har stor svårighet med att förbättra eller förändra någon del i någon annans verksamhet, även om viljan finns, då det är otydligt och tvistigt vilka brister som finns i verksamheten.

Punkt 8

Länsstyrelsen förelägger Norrtälje Kattcenter med att inkomma med en individuell åtgärdsplan för varje katt.

Det är på grund av den otydliga dispositionen av förläggandet, otydligt vilken lagstöd man åberopar. Antagligen menar Länsstyrelsen att man även här kan ta stöd av § 27 djurskyddslagen om att kontrollmyndigheten vid kontrollen får ta del av handlingar i den utsträckning som behövs för kontrollen. Att man vid kontrolltillfället får ta del av handlingar är naturligtvis en helt annan sak än att, med samma lagstöd, tvinga den kontrollerade i ett föreläggande att, efter kontrolltillfället, producera handlingar som inte fanns upprättade vid kontrolltillfället och som inte behövs upprättas enligt lag. Inte heller i denna punkt anser vi att Länsstyrelsen har något lagstöd att hämta från § 27 djurskyddslagen.

Länsstyrelsen verkar anse att de har rätt till vad än de anser genom att åberopa § 27 djurskyddslagen, även om det är uppenbart att de inte har fog för vad de begär.